II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 juli 1999

om stöd som Italien har beviljat Sangalli Manfredonia Vetro

[delgivet med nr K(1999) 2895]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/369/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [1] och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDET

(1) Genom en skrivelse av den 10 februari 1998 (registrerad den 11 februari 1998 under nummer A/31060) mottog kommissionen ett klagomål från en konkurrent angående de stöd som de italienska myndigheterna hade för avsikt att bevilja företaget Sangalli Vetro SpA för byggandet av en planglasfabrik i Manfredonia i södra Italien. Enligt konkurrenten skulle stöden beviljas genom försäljning av mark till lägre pris än marknadspriset, uppförande av infrastruktur utan kostnad, investeringsstöd med högre stödnivåer än vad som föreskrivs i de gällande riktlinjerna för regionalstöd, bidrag för anställda arbetare och nedsättningar av skatter och avgifter. Genom en skrivelse av den 25 september 1998 lämnade en annan planglastillverkare in ett nytt klagomål om samma stödåtgärder.

(2) I skrivelse av den 18 februari, den 27 april, den 17 juli och den 27 oktober 1998 ställde kommissionen frågor till de italienska myndigheterna för att få detaljerade upplysningar om åtgärderna i fråga. De italienska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 6 maj 1998.

(3) Eftersom upplysningarna från de italienska myndigheterna inte var tillräckligt exakta och eftersom kommissionen tvivlade på att stöden i fråga var förenliga med den gemensamma marknaden, beslutade kommissionen den 22 december 1998 att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget och att förelägga de italienska myndigheterna att besvara de ställda frågorna. Kommissionen underrättade den italienska regeringen om detta genom en skrivelse av den 27 januari 1999 (SG(99) D/686) och lämnade berörda parter tillfälle att yttra sig genom att offentliggöra skrivelsen i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* [2].

[1] EGT C 92, 1.4.1999, s. 5.

[2] Se fotnot 1.

(4) Kommissionen mottog synpunkter från företaget Sangalli Vetro SpA, från det stödmottagande företaget Sangalli Manfredonia Vetro Srl, från Enisud och från ett företag som har för avsikt att etablera sig i Manfredonia på samma industriområde som Sangalli Vetro. Den översände synpunkterna till den italienska regeringen, som gavs tillfälle att bemöta dem. Dess kommentarer mottogs i en skrivelse av den 4 juni 1999.

II. BESKRIVNING AV STÖDET

II.1 Stödmottagaren

(5) Företaget Sangalli Manfredoni Vetro Srl (nedan kallat Sangalli) bildades den 30 januari 1998 med säte i Foggia (Apulien, Italien). Sangalli kontrolleras av företaget Sangalli Vetro SpA (nedan kallat Sangalli SpA). Sangallikoncernen är verskam inom sektorn för bearbetning av planglas. Koncernen köper råvarorna från stora planglastillverkare i olika länder inom EES.

(6) Sangalli är ett medelstort företag enligt kriterierna i kommissionens rekommendation om definitionen på små och medelstora företag ([3]). Företaget kommer i början av 2001 att ha 197 anställda och tillgånger till ett värde av 217 miljoner lire.

(7) Även koncernen Sangalli Vetro är ett medelstort företag enligt kriterierna i ovannämnda rekommendation. Koncernen har 231 anställda och hade den 31 december 1997 en konsoliderad omsättning på 65,460 miljarder lire.

II.2 De åtgärder som detta förfarande gäller

(8) Förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget inleddes beträffande följande åtgärder:

— Företaget Agricoltura SpA:s försäljning av mark till företaget Sangalli till ett pris som inte skulle motsvara marknadspriset. Kommissionen hade inte tillgång till exakta uppgifter om vilket företag som sålde marken och till vilka priser och om vilka priser som tillämpas på den berörda marknaden.

— De bidrag som de regionala och/eller nationella myndigheterna skall ha beviljat Sangalli och andra företag för uppförande av infrastruktur i investeringsområdet. Kommissionen hade inte tillräckligt med information för att kunna avgöra vilken typ av infrastruktur det rörde sig om och kontrollera om denna uppfördes uteslutande till förmån för Sangalli-projektet.

— De investeringsstöd för byggandet av en ny planglasfabrik som den italienska regeringen skall ha beviljat Sangalli. Eftersom det är fråga om en stödberättigad region noterade kommissionen att de italienska myndigheterna aldrig hade angett den exakta rättsliga grunden för åtgärderna i fråga och att de prognoser för tillväxt på marknaden som klagandena hade beskrivit inte var sådana att ett kapitaltillskott var motiverat.

— Det bidrag på 50 miljoner lire per anställd som Enisud skall ha beviljar företaget Sangalli. Kommissionen kunde inte utesluta att det var fråga om ett statligt stöd.

— Stöd i form av skattelättnader och nedsättningar av sociala avgifter. Kommissionen kunde inte fastställa om dessa ingick i en godkänd stödordning.

III.1 De italienska myndigheternas svar på inledandet av förfarandet enligt artikel 88.2

(9) Den 18 december 1998 sålde det privaträttsliga företaget Agricoltura SpA (nedan kallat Agricoltura) andelar (en yta på 206 563 m^2) av industriområdet i Mattinata och Monte Sant'Angelo (nedan kallat Manfredonia). De italienska myndigheterna hävdar att det pris som Sangalli betalade var högre än det pris som fastställdes vid en värdering som ett oberoende företag gjorde den 31 maj 1996 av mark som gränsar till den som omfattades av den nu aktuella försäljningen. I enlighet med punkt II.3 i kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader ([4]) behövde försäljningen inte anmälas, eftersom den inte innehöll inslag av statligt stöd i den mening som avses i fördraget. Dessutom var det pris som betalades högre än det pris som andra investerare vid samma tid betalade för angränsande tomter.

(10) De infrastrukturer som skall uppföras på investeringsområdet kommer att användas gemensamt av alla företag som är etablerade på industriområdet i Manfredonia. Det rör sig närmare bestämt om ett distributionsnät för dricksvatten, en central anläggning för rening och behandling av vatten samt ett vägnät och gemensamma parkeringsplatser inom industriområdet. Den infrastruktur som endast Sangalli kommer att utnyttja, som färdigställandet av tomterna och anslutningen till elnätet, kommer att betalas uteslutande av det företaget. De

([3]) EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

([4]) EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

italienska myndigheterna har för övrigt upplyst att Consorzio per lo Sviluppo Industriale ASI (konsortiet för industriell utveckling, nedan kallat konsortiet), som förvaltar industritomterna och infrastrukturarbetena, ännu inte har fastställt vilka avgifter som de företag som är etablerade på anläggningen skall betala för användningen av den gemensamma infrastrukturen. De italienska myndigheterna har dock anfört att konsortiet, i egenskap av allmännyttigt företag, är skyldigt att tillämpa taxor som åtminstone täcker kostnaderna. Sådana taxor kommer att finnas med i en prislista som kommer att fastställas enligt interna föreskrifter och gälla alla företag som är etablerade på anläggningen i Manfredonia.

(11) I fråga om situationen på marknaden för planglas har de italienska myndigheterna översänt uppgifter som syftar till att visa att den italienska marknaden och gemenskapsmarknaden för planglas inte kännetecknas av överkapacitet. Tvärtom uppges marknaden växa med ca 2 % per år på grund av den allt mera utbredda användningen av planglas och de andra olika typerna av glas. Detta uppges framgå av det faktum att andra planglastillverkare håller på att upprätta filialer i andra europeiska länder. Enligt de italienska myndigheterna är den främsta anledningen till att klagandena har vänt sig till kommissionen att Sangallikoncernen efter att ha byggt den nya fabriken i Manfredonia inte längre kommer att behöva köpa sina råvaror från dem. De italienska myndigheterna har översänt de prislistor och villkor som Sangallikoncernens konkurrenter använder.

(12) De beviljade investeringsstöden uppgår till 135,6 miljarder lire av 191 miljarder lire i ej nuvärdesberäknade stödberättigande kostnader. Detta belopp motsvarar en stödnivå på 40 % netto- + 15 % bruttobidragsekvivalenter, vilket är godtagbart i investeringsområdet (mål 1 B) och har beräknats i överensstämmelse med gällande ministerdekret ([5]).

(13) De italienska myndigheterna har upplyst om att konsortieaktiebolaget Manfredonia Sviluppo, Foggia (Apulien) den 2 maj 1998 gav in en ansökan till det behöriga italienska ministeriet från Sangalli om tillträde till ”Områdesavtalet Manfredonia” (Contratto d’Area Manfredonia) ([6]), ett instrument som används i samband med regionalstödsordningen i lag nr 488 av den 19 december 1992 ([7]). Sangallis projekt godkändes den 15 juli 1998. Ordningen i lag nr 488/92 och instrumentet ”områdesavtalet” godkändes genom beslut av den 30 juni 1997 (skrivelse SG(97) D/4949) respektive den 22 december 1998 (skrivelse SG(99) D/1119).

(14) Företaget Enisud SpA (nedan kallat Enisud) och Sangalli undertecknade den 7 maj 1998 en överenskommelse om anställning av högst 45 arbetare som redan var anställda vid företag inom ENI-koncernen men som friställts. Enisud har åtagit sig att betala 50 miljoner lire (25 826 euro) för varje f.d. anställd vid ENI som eventuellt anställs. Kommissionen underrättades inte om denna överenskommelse i den årliga repporten om ingripanden från Enisud, eftersom Sangalli ännu inte har börjat anställa f.d. arbetstagare vid ENI och endast kommer att anställa dem som har de yrkesmässiga egenskaper som efterfrågas. De italienska myndigheterna erinrar vidare om att kommissionen i en skrivelse av den 10 maj 1994 medgav att Enisud:s verksamhet motsvarar den som omfattades av kommissionens beslut 92/266/EEG ([8]) om franska offentliga industrikoncerner och att åtgärderna i fråga inte omfattas av artikel 87.1.

(15) De italienska myndigheterna har preciserat att nedsättningarna av sociala avgifter av generell karaktär ännu inte har beviljats Sangalli och att de offentliga myndigheterna, om de skulle beviljas, skulle respektera avtalet ”Pagliarini–Van Miert” av den 1 mars 1995, förlängt genom beslut av den 31 mars 1998 (skrivelse SG(98) D/2708 av den 1 april 1998).

III.2 **Synpunkter från berörda parter och kommentarer från Italien**

(16) Kommissionen har mottagit synpunkter från Associazione degli Industriali di Capitanata (industriföreningen i Capitanata, nedan kallad föreningen) i Foggia (Apulien), från Sangalli SpA, från företaget Sangalli och från Enisud.

([5]) Cirkulär från industriministeriet nr 234363 av den 20 november 1997, ändrat genom cirkulär nr 9000043 av den 5 februari 1998.

([6]) Manfredonia-avtalet undertecknades den 4 mars 1998. Förfarandet för godkännande av de olika projekten slutfördes den 15 juli 1998. Sangalli Vetros projekt är ett av de projekt som godkändes.

([7]) På grundval av beslutet av den 21 maj 1997 om statligt stöd nr 27A/97, som översändes till Italien i en skrivelse av den 30 juni 1997 (ref. SG(97) D/4949), godkände kommissionen ordningen i lag nr 488/92. Genom beslut av den 21 december 1998 om statligt stöd nr 810/97, översänt till Italien i en skrivelse av den 9 februari 1999, godkände kommissionen även instrumenten för genomförande av lag nr 488/92, däribland det som benämns ”Områdesavtal”.

([8]) EGT L 138, 21.5.1992, s. 24.

(17) Föreningen betonar att Sangalli-projektet, som ingår i ”områdesavtalet” för Manfredonia, är mycket viktigt för regionen Apulien. Öppnandet av den nya fabriken skulle innebära att 500 nya, direkta eller indirekta, arbetstillfällen skapas. Dessutom skulle andra små och medelstora företag stimuleras att etablera sig i regionen. Det faktum att Sangalli kommer att tillverka råmaterialet, glaset, som företaget hittills endast har bearbetat, kommer dessutom att öka konkurrensen på den gemensamma marknaden i en sektor som kännetecknas av oligopol.

(18) Det stödmottagande företaget har också beskrivit situationen på planglasmarknaden i Europa och i Italien. Enligt företagets uppgifter kommer produktionen (utan att Sangalli beaktas) att ligga på 950 000 ton år 2001, jämfört med en efterfrågan på 1 058 000 ton. Sangalli motiverar vidare sin investering med behovet av att själv producera planglaset, som det nu är beroende av de stora europeiska tillverkarna för att få. Sangalli har gett in närmare uppgifter om sina framtida försäljningsstrategier. Företaget har vidare diskuterat de olika punkterna i förfarandet och har därvid fört samma resonemang som de italienska myndigheterna.

(19) Enisud bekräfter de italienska myndigheternas ståndpunkt att överenskommelsen mellan Sangalli och Enisud inte är obligatorisk och att Sangalli ännu inte har anställt någon f.d. arbetstagare vid ENI. Enisud gör vidare gällande att ENI-koncernens verksamhet med industriell omställning enligt den ovannämnda skrivelsen från GD IV av den 10 maj 1994 inte innehåller inslag av statligt stöd. Detta har även bekräftats av de bedömningar av Enisud:s årsrapporter som kommissionen har gjort hittills. Kommissionen preciserar bland annat att trots ingripandet till förmån för marknadsföringen av projektet med områdesavtalet för Manfredonia (marknadsföring av 80 företag för 1 400 miljarder lire och 4 000 planerade arbetstillfällen), har ingen f.d. anställd vid ENI anställts av någon av de industrier som är etablerade på Manfredoniaområdet.

(20) I sitt bemötande av synpunkterna från berörda tredje parter har Italien anfört att man instämmer i de kommentarer som lämnats i samband med detta förfarande.

IV. **BEDÖMNING AV STÖDET**

(21) I artikel 87.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet föreskrivs principen om att stöd som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion är oförenligt med den gemensamma marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna, om undantag inte ges.

(22) Under förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget har kommissionen fastställt att en del av de åtgärder som omfattas av denna granskning inte innehåller inslag av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och artikel 61.1 i EES-avtalet och att stödet till nyinvesteringen är förenligt med en godkänd stödordning. Däremot är skattelättnaderna och nedsättningarna av sociala avgifter inte förenliga med den gemensamma marknaden, eftersom de inte omfattas av en godkänd ordning.

IV.1 **Markförsäljningen**

(23) Agricoltura är ett offentligägt företag som regleras av privaträttslig lagstiftning. Den 18 december 1998 sålde Agricoltura 206 563 m^2 mark inom Agricolturas verksamhetsområde till Sangalli till ett pris av 15 000 lire per m^2. Agricoltura kommer att stå för röjningsarbetet och saneringen av skador som orsakats av Agricolturas förorenande verksamhet. Detta åtagande är begränsat i tiden (12 månader efter försäljningen) och till ett visst belopp av kostnaderna.

(24) Kommissionen anser att det pris som Sangalli har betalat motsvarar maknadspriset. De italienska myndigheterna har gett in ett värderingsutlåtande, daterat den 31 maj 1996, som utförts av ett oberoende konsultföretag. På grundval av detta utlåtande var priset per m^2 vid den tiden 12 000 lire. De italienska myndigheterna har också lagt fram andra avtal om markförsäljning, avseende tomter som ligger i samma område men som är mindre än den tomt som Sangalli köpte. Det är avtal som nyligen ingicks mellan Agricoltura och andra företag, till ett pris av 12 000 lire per m^2 och på samma villkor som vid försäljningen till Sangalli. Agricoltura tar på sig kostnaden för röjning och sanering av markerna inom samma tidsperiod. Försäljningsvillkoren är därför mera betungande för Sangalli än för de andra företag som köpt angränsande mark, eftersom kostnaderna för att iordningställa det företagets mark (som är större än de andra företagens) är högre.

(25) Av detta drar kommissionen slutsatsen att försäljningen i enlighet med punkt II.3 b i kommissionens meddelande om inslag av stöd vid statliga myndigheters försäljning av mark och byggnader [9] inte innehåller inslag av statligt stöd, eftersom den har skett på grundval av det pris som fastställts vid en oberoende värdering och som motsvarar marknadspriset vid försäljningstillfället.

IV.2 **Uppförandet av infrastruktur på investeringsområdet**

(26) Den infrastruktur som konsortiet står för uppförs i själva verket till förmån för alla företag som är etablerade på området. Enligt de italienska myndigheternas uppgifter rör det sig om ett distributionsnät för dricksvatten, en central anläggning för rening och behandling av vatten samt ett vägnät och gemensamma parkeringsplatser inom industriområdet.

(27) Va gäller användningen av denna infrastruktur uppgav de italienska myndigheterna i en skrivelse av den 6 juni 1999 att avgifterna täcker kostnaderna för de anläggningar som uppförts. Som preciseras i överenskommelsen mellan konsortiet och Sangalli skall avgifterna för användningen av infrastrukturen fastställas enligt konsortiets interna föreskrifter och de kommer att tillämpas på samma sätt på alla berörda företag.

(28) Den infrastruktur som endast kommer Sangalli till godo, som färdigställandet av tomterna och anslutningen till elnätet, kommer det företaget att betala.

(29) Av det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att de nämnda infrastrukturerna är gemensamma för alla företag som är etablerade på industriområdet i Manfredonia, att de inte kommer att vara gratis och att avgifterna kommer att fastställas så att de helt täcker kostnaderna. Avgifterna kommer dessutom att tillämpas på ett objektivt sätt för alla dessa företag. Eftersom den infrastruktur som uteslutande kommer ett enskilt företag till godo, även Sangalli, uteslutande kommer att betalas av det företaget, anser kommissionen att det inte är fråga om ett selektivt ingripande till förmån för det stödmottagande företaget. Uppförandet av infrastrukturen i fråga faller därför utanför tillämpningsområdet för artikel 87.1 i fördraget.

IV.3 **Sektorn för planglas och genomförbarhetsstudien för Sangalli-projektet**

(30) De italienska myndigheterna har i fråga om stödet till nyinvesteringen givit in en genomförbarhetsstudie om Sangalli-projektet. År 2002 kommer företaget att producera 185 000 bruttoton – 160 000 nettoton – ”flat glass” [10] med en tjocklek på mellan 2 och 20 mm och av olika storlekar. Större delen av denna produktion (cirka 100 000 ton) är avsedd för eget bruk inom Sangallikoncernen medan 60 000 ton kommer att släppas ut på marknaden, varav 60 % är avsedda för den nationella marknaden och 40 % kommer att exporteras till Grekland och Österuropa.

(31) Som redan anfördes när förfarandet inleddes är den relevanta marknaden den för planglas som tillverkas med den s.k. float-metoden, som utvecklades under 60-talet. Med hjälp av denna metod kan man tillverka ett glas som, när tillverkningsprocessen är avslutad, inte längre behöver poleras eller slipas och som därför direkt kan skäras och användas. För närvarande är denna metod den som används mest av de största producenterna inom sektorn. Planglas som tillverkas på detta sätt används sedan vid tillverkningen av glas för konstruktion, isolering och förstärkning.

(32) Gemenskapsmarknaden för planglas är uppdelad på ett litet antal stora producenter [11]. Trots att dessa har expanderat kraftigt i Österuropa är det fortfarande den europeiska marknaden som är viktigast för deras avsättning [12]. Enligt de stora planglastillverkarna inom gemenskapen återhämtade sig efterfrågan 1997 efter två år av kris. Nyinvesteringar har främst skett i Österuropa och Latinamerika. Enligt samma källor genomfördes under 1997 en av de största interna omstruktureringarna, vilken innebar minskningar av arbetskraft och administration. Framtidsprognoserna förefaller därför relativt måttliga [13] på en marknad som fortfarande kännetecknas av överkapacitet.

[9] EGT C 209, 10.7.1997, s. 3.

[10] Planglas som tillverkas med den s.k. float-metoden.

[11] Enligt tidskriften *Industrial Minerals*, december 1997, är marknaden för planglas producerat i Europa uppdelad på följande företag: Pilkington 25 %, Glaverbel 18 %, Saint Gobain 29 %, Guardian 12 %, PPG 8 %, Sisecam 6 % och Euroglas 2 %.

[12] Så är fallet för Pilkington plc, Saint Gobain och Glaverbel. Se webbsidorna http://www.pilkington.com, www.saint-gobain.com och www.glaverbel.com den 28 november 1998.

[13] Pilkington Annual report 1996/1997 och 1998, webbsida www.pilkington.com/finance, Annual Report 1997, Groupe performance www.glaverbel.com. den 28 november 1998.

(33) Kommissionen konstaterar att den interna omstruktureringen och utlokaliseringen till länderna i Östeuropa, enligt Panorama över industrin i Europeiska unionen ([14]), beror på ”att sektorn 1997 genomgick en period av omorganisation och att företagen reagerade på de kraftiga förändringarna på arbetsmarknaden i världen genom att investera i länder där kostnaderna är låga för att kunna utnyttja de mest fördelaktiga produktionsfaktorerna”. Detta bevisar inte att gemenskapsmarknaden för planglas är en marknad med en större kapacitet än behovet.

(34) Enligt en studie om denna marknad ([15]) som utförts av ett oberoende organ, har den historiska utvecklingen inom glassektorn präglats av en global efterfrågeökning på 2–3 % per år. Under de senast 20 åren har denna ökning varit 4,4 % i Europa. Inom Europeiska unionen, särskilt inom planglassektorn, är prognoserna för efterfrågan följande: + 3,2 % år 1998, + 4,6 % år 1999, + 2,9 % år 2000, + 4,3 % år 2001, + 2,7 % år 2202 och + 4,0 % år 2003, vilket ger en genomsnittlig efterfrågeökning på 3,6 % under hela perioden.

(35) Företagen inom sektorn förutser för sin del en ökning av efterfrågan på 2–3 % per år under perioden 1998–2000. Samtliga större företag talar i sina årsrapporter om ”aktuell kapacitetsbrist” (Glaverbel 1998) ([16]) eller hävdar att i förhållande till motsvarande period 1998 ”är utvecklingen 1999 i reella tal + 4,3 %” (Saint-Gobain 1999) ([17]) eller att ”den totala konsumtionen av planglas i EU:s 15 medlemsstater ökar med 4 %, mer än ökningen av bruttonationalprodukten” och att ”glaskonsumtionen under 1999 bör följa samma utveckling” ([18]). Denna optimistiska syn på marknadstendenserna bekräftas för övrigt av det faktum, som även nämndes i kommissionens beslut av den 7 augusti 1998 om Glaverbels förvärv av PPG Industries Inc., att ”under de senaste fem åren har Guardian byggt en ny fabrik i Tyskland. Man har tillkännagett planer på att bygga nya planglasfabriker i Italien, Spanien, Grekland och Förenade kungariket (framförallt befintliga planglasproducenter, men även den potentiella nya konkurrenten Sangalli)” ([19]). Detta bekräftades nyligen i en rapport som Europeiska gruppen för planglastillverkare (Gruppo europeo dei produttori di vetro piano, G.E.P.V.P) lade fram för kommissionen. Enligt denna rapport kommer Saint-Gobain att öppna en ny fabrik i Förenade kungariket i slutet av 1999, Glaverbel och Pilkington kommer att öppna en fabrik i Spanien i mitten av 2000, Interpane en i Frankrike och Sangalli en i Italien i slutet av 2000. Alla dessa fabriker kommer att ha samma produktionskapacitet, nämligen 500 ton per dag (185 000 bruttoton per år).

(36) Sammanfattningsvis befinner sig den europeiska sektorn för planglas inte i kris, vilket förklarar de framtida investeringar som de största företagen inom sektorn planerar. Vad gäller den italienska marknaden för planglas verkar det finnas förutsättningar för en stark tillväxt av efterfrågan tack vare att FIAT öppnar en ny anläggning i Melfi (Apulien) och att Alfa Romeo koncentrerar sin produktion till Neapel (Kampanien).

(37) Vad gäller sektorn för bearbetat glas, där Sangalli SpA är verksamt, anser kommissionen att (det medelstora) företagets marknadsandel är sådan att det är uteslutet att stödet kan ge upphov till allvarliga snedvridningar av konkurrensen på denna marknad.

(38) På grundval av det ovan anförda konstaterar kommissionen att Sangali-projektet är ett livskraftigt projekt. För det första är mer än 60 % av produktionen i fabriken i Manfredonia avsedd för Sangallikoncernens eget bruk. Koncernens leverantörsavtal avseende planglas, som de italienska myndigheterna har gett in, visar att de villkor och priser som tillämpas av koncernens leverantörer (Saint-Gobain, Pilkington plc och Glaverbel) inte är konkurrensmässiga och att Sangalli inte är i stånd att omförhandla dem. Den nya fabriken i Manfredonia b ör därför ge Sangallikoncernen möjlighet att inte längre vara beroende av sina leverantörer och att kunna uppnå större vinster på lång sikt. För det andra motsvarar den produktion som är avsedd för marknaden endast 1 % av efterfrågvan inom sektorn på europeisk nivå ([20]). Kommissionen noterar att förutom att marknaden is södra Italien växer kraftigt ligger Manfredonia mycket nära Grekland och Balkan, regioner som förväntas få en ökad efterfrågan. Man kan därför sluta sig till att den produktion som är avsedd för den nationella och europeiska marknaden motsvarar en faktiskt och reell efterfrågan.

([14]) GD III, Eurostat, Panorama över industrin i Europeiska unionen 1997, volym I, s. 9-8 till 9-14.

([15]) Studie publicerad av Frost & Sullivan Market Research 1997.

([16]) Anförande av Luc Williame, verkställande direktör för Glaverbel, vid bolagsstämman den 27 maj 1998. *Källa*: http://www.glaverbel.com. den 28 november 1998.

([17]) http://saint-gobain.com, pressmeddelanden av den 15 juni 1999.

([18]) Glaverbel 1998 Annual Repport, ”Management Report”, Kapitlet ”European glass consumption up”. *Källa*: http://www.glaverel.-com den 14 juni 1999.

([19]) Punkt 22 i beslut av den 7 augusti 1998 om att en koncentration är förenlig med den gemensamma marknaden, ärende IV/M.1230 – Glaverbel/PPG (EGT C 282, 11.9.1998, s. 2, beslutet finns inte tillgängligt på svenska).

([20]) Enligt uppskattningar från Sammanslutningen av tillverkare av planglas (Associazione dei produttori di vetro piano) är prognoserna för efterfrågan på EU-nivå följande: 6 390 miljoner ton 1999, 6 737 miljoner ton 2000 och 7 180 miljoner ton 2001.

IV.4 **Regionalstödet**

(39) Den information som de italienska myndigheterna har lämnat under detta förfarande har gett kommissionen möjlighet att sluta sig till att Italien har iakttagit lag nr 488/92 vid beviljandet av ett icke återbetalningspliktigt bidrag till Sangalli på 70 % brutto av kostnaderna för nyinvesteringarna i Manfredonia. Bidraget till detta företag på 135,630 miljarder lire, som skall betalas ut i tre årliga lika stora delar, av stödberättigande kostnader på 191 miljarder lire [21] motsvarar de högsta stödnivåer som är tillåtna enligt lag nr 488/92 (40 % nettobidragsekvivalent + 15 % bruttobidragsekvivalent) i investeringsområdet (region enligt artikel 87.3 a) [22] för ett medelstort företag som stödmottagaren (jämför punkt II.1).

(40) Stödet är också förenligt med genomförandeinstrumentet i lag nr 488/92, ”områdesavtalet” (nedan kallat avtalet) [23]. Syftet med avtalet är att aktivera nya företagsinitiativ och skapa sysselsättning inom industri-, jordbruks-, tjänste- och turismsektorn. I enlighet med ordningarna för regionalstöd beviljar de offentliga myndigheterna bidrag till förmån för investeringar som är lönsamma ur teknisk, ekonomisk och finansiell synvinkel och som åtnjuter förmånliga villkor från kreditinstitut [24]

(41) Regionalstödet i fråga uppnår tröskelvärdet i de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt [25]. Det omfattades dock inte av den i rambestämmelserna föreskrivna skyldigheten om förhandsanmälan till kommissionen, eftersom Italien formellt beviljade Sangalli stödet i fråga den 15 juli 1998, dvs. innan rambestämmelserna trädde i kraft.

(42) På grundval av vad som anges i skälen 30–38 och den nämnda genomförbarhetsstudien som Sangalli lagt fram för de italienska myndigheterna, anser kommissionen att Sangalli-projektet är lönsamt. Prognoserna och villkoren för finansieringen av Sangallis bidrag till projektet, motsvarande 25 % av investeringen, förefaller lämpliga. Vad slutligen gäller skapande av arbetstillfällen noterar kommissionen att det skapas 197 direkta (ledning och arbetare) och 306 indirekta arbetstillfällen genom projektet. Sangalli kommer att anskaffa sina behov av råvaror (framförallt den sand som ingår i glaset) och tjänster (väg- och sjötransport) internt.

(43) Kommissionen konstaterar följaktligen att det regionalstöd som de italienska myndigheterna har beviljat Sangalli iakttar villkoren och stödnivåerna i lag nr 488/92, en stödordning som redan godkänts av kommissionen.

IV.5 **Bidrag som Enisud betalar ut för anställda arbetare**

(44) I en skrivelse av den 10 maj 1994 förklarade kommissionen att Enisud:s verksamhet med omställning, i analogi med vad som redan anförts i beslut 92/266/EEG [26], inte utgör en statlig stödåtgärd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget. Enligt vad som anges i den skrivelsen skall de italienska myndigheterna varje år lägga fram en rapport om Enisud:s omställningsverksamhet [27] så att kommissionen kan kontrollera att statliga medel inte används. Hittills har de italienska myndigheterna givit in denna rapport till kommissionen regelbundet och kommissionen har aldrig utryckt några tvivel om att Enisud:s omställningsåtgärder saknar inslag av statligt stöd.

(45) Företaget Enisud tillhör ENI-koncernen. Sedan december 1995 håller koncernen på att privatiseras [28]. I dag har ministeriet för statens finanser (il Tesoro) endast ett minoritetsinnehav (36,3 %) [29]. Ingen ledamot i ENI:s styrelse utnämns av staten och i fråga om omställningsverksamheten är kontrollorganen inte knutna till den offentliga förvaltningen.

(46) Omställningsverksamheten består framförallt i att finna ett arbete åt de anställda i koncernen som för närvarande saknar arbete (arbeteslöshetskassa, omplacering) och att främja industriella initiativ i områden där ENI-koncernen har lagt ned sina fabriker. Kostnaderna för denna verksamhet har hittills burits av koncernen [30] och motsvarar 0,28 % av företagets egna medel (självfinansiering).

---

[21] De stödberättigande kostnaderna fördelar sig på följande sätt: 5 % för studier (9,5 miljarder), 3 % för mark (5,5 miljarder), 20 % för fastigheter (43,3 miljarder) och 72 % för utrustning (132,6 miljarder).

[22] Jämför beslut av den 21 maj 1997 om statligt stöd nr 27A/97, där stödnivåerna för regioner enligt artikel 87.3 a anges (EGT C 242, 8.8.1997).

[23] Se fotnot 7.

[24] Se fotnot 6.

[25] EGT C 107, 7.4.1998, s. 7.

[26] Se fotnot 8.

[27] Se bland annat årsrapporten 1997/1998 som gavs in till kommissionen inom ramen för kontrollen av omställningsverksamheten (dokumentet registrerat den 18 november 1998 under nummer A/38296).

[28] ENI är sedan 1995 även börsnoterat.

[29] Jämför http://www.eni.it den 28 juni 1999.

[30] Enligt ENI:s uppskattningar, som finns med i rapporten, kommer de samlade kostnaderna för omställningen att uppgå till 100 miljarder lire och verksamheten kommer att pågå till och med utgången av 2000.

(47) Kommissionen drar därav slutsatsen att bidraget på 50 miljoner lire per arbetstagare, som ges till de företag som anställer f.d. anställda vid ENI, inte omfattas av artikel 87.1 i fördraget. Eftersom de medel som används inte är statliga medel och då ENI-koncernen beslutar självständigt om vilken politik för återintegrering av arbetstagarna som skall följas, kan ingripandet i fråga inte betecknas som ett statligt stöd.

(48) När kommissionen inledde förfarandet anförde den allvarliga tvivel med anledning av det faktum att ingripandet till förmån för Sangalli inte nämndes i den ovannämnda årsrapporten för perioden 1997–okober 1998. De italienska myndigheterna har i likhet med ENI och det stödmottagande företaget bekräftat att skälet till att ingripandet inte omnämndes i rapporten var att Sangalli ännu inte hade anställt några arbetstagare. Därmed har kommissionens tvivel skingrats.

IV.6 **Nedsättningar av avgifter av allmän karaktär**

(49) I svaret på inledandet av förfarandet hävdar de italienska myndigheterna att om Sangalli skulle beviljas ”nedsättningar av avgifter av allmän karaktär”, skulle detta ske i enlighet med avtalet ”Pagliarini/Van Miert” av den 1 mars 1995, förlängt genom en skrivelse av den 1 april 1998 (SG(98) D/2708).

(50) Kommissionen konstaterar att beslutet av den 31 mars 1998 ([31]), som Italien underrättades om i den skrivelse av den 1 april 1998 som det hänvisas till i skäl 15, endast delvis förnyar de åtgärder som omfattades av dess beslut 95/455/EG av den 1 mars 1995 om bestämmelser om nedsättning av de sociala avgifter som belastar företagen i Mezzogiorno och om överföring av vissa av dessa avgifter till skattesystemet ([32]).

(51) I det beslutet föreskrevs att nedsättningarna av avgifter skulle avskaffas successivt (0 % från den 1 december 1997) i regionerna i södra Italien (Mezzogiorno) ([33]). Differentieringen i beskattningen i förhållande till regionerna i mellersta och norra Italien skulle också avskaffas, enligt följande: 2 % från den 1 januari 1998, 1 % från den 1 januari 1999 och 0 % från den 1 januari 2000.

(52) Det ovannämnda beslutet av den 31 mars 1998 avsåg däremot endast den del som rör nedsättning av avgifter. Med detta beslut beslutade kommissionen att sysselsättningsstöd, dvs. stöd som inte är knutet till investeringen och som består i att de företag som skapar nya arbetstillfällen i vissa regioner i Italien under ett år befrias från sociala avgifter, är förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av riktlinjerna för sysselsättningsstöd ([34]).

(53) Sangalli är ett nytt företag som kommer att påbörja sin verksamhet 2001, då det ovannämnda beslutet inte längre kommer att gälla. De arbetstillfällen som skapas är dessutom knutna till en investering. Skattelättnaderna och nedsättningarna av sociala avgifter omfattas därför inte av en av kommissionen godkänd ordning.

(54) Eftersom dessa nedsättningar inte förutses i en ordning som kommissionen har godkänt, utgör de nytt individuellt stöd. Detta stöds förenlighet med den gemensamma marknaden måste undersökas särskilt mot bakgrund av dess egna kännetecken.

(55) Stödet i fråga är inte förenligt med den gemensamma marknaden enligt undantagen i artikel 87.2, eftersom det inte utgör stöd av social karaktär som ges till enskilda konsumenter och inte heller är avsett att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. Undantaget i artikel 87.2 c är inte heller tillämpligt. Stödet kan inte heller betraktas som förenligt på grundval av undantagen i artikel 87.3 b, c eller d, eftersom det inte är avsett att främja genomförandet av viktiga projekt av gemensamt europeisk intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i en medlemsstats ekonomi och inte heller att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller att främja kultur och bevara kulturarvet. Eftersom det förväntas att stödmottagaren etablerar sig i en stödberättigad region enligt artikel 87.3 a måste kommissionen begränsa analysen om stödets förenlighet till detta sistnämnda undantag.

([31]) EGT C 188, 17.6.1998, s. 8.
([32]) EGT L 265, 8.11.1995, s. 23.
([33]) Beslutet föreskrev en annan ordning för regionen Abruzzo.

([34]) EGT C 334, 12.12.1995, s. 4. Beviljandet av stöden i fråga är förenat med följande villkor: – De arbetare som anställs måste vara arbetslösa. – De företag som anställer får inte ha sagt upp personal under de senaste tolv månaderna. – Anställningen måste medföra att nya arbetstillfällen skapas i förhållande till företagets personal under de senaste tolv månaderna före anställningen. – Anställningsavtalen måste vara obegränsade i tiden eller ha en varaktighet som är tillräckligt lång för att garantera en viss stabilitet i arbetet (arbetet måste garanteras under minst tolv månader efter beviljandet av stödet). Vid kumulering med andra stöd får det totala stödbeloppet inte överstiga den högsta av de stödnivåer som gäller enligt de godkända ordningarna.

(56) I punkt 10 i riktlinjerna för sysselsättningsstöd (som det hänvisas till i skäl 52) anges att dessa riktlinjer uteslutande är tillämpliga på stöd som inte är knutet till investeringar. Följande anges i riktlinjerna: ”Investeringsstöd utgör inte sysselsättningsstöd ens om det beräknas per skapat arbetstillfälle eller innehåller en punkt om premier för skapat arbetstillfälle, eftersom det inte direkt syftat till att skapa arbetstillfällen eller bibehålla sysselsättningen. [...] Med hänsyn till syftet med dem och de bestående effekterna på industristrukturen bör dessa stöd betraktas som varje annat investeringsstöd och omfattas av normala bedömningskriterier för sådant stöd.”

(57) Kommissionen måste konstatera att de arbetstillfällen som skapas i samband med investeringen redan har beaktats inom ramen för ordningen för regionalstöd (lag nr 488/92). Om således Sangalli får ytterligare stöd för de nya arbetstillfällen som skapas, måste detta stöd adderas till det investeringsstöd som omfattas av detta förfarande, vilket skulle leda till att stödtaken för den stödberättigade regionen överskrids. Eftersom stödnivån för det investeringsstöd som föreskrivs i lag nr 488/92 motsvarar den högsta stödnivån för den stödberättigade regionen i fråga, skulle en kumulering med stöd i form av skattelättnader och nedsättningar av sociala avgifter medföra att de godkända stödtaken överskrids, vilket vore oförenligt med den gemensamma marknaden.

(58) Av ovanstående överväganden drar kommissionen slutsatsen att stöden till Sangalli i form av skattelättnader och nedsättningar av sociala avgifter skulle utgöra oförenliga söd, som inte kan omfattas av något undantag.

V. **SLUTSATS**

(59) På grundval av det ovan anförda anser kommissionen att Agricolturas försäljning av mark till Sangalli inte innehåller inslag av stöd, eftersom försäljningspriset motsvarar det pris som fastställts av en oberoende värderingsman och det pris som andra företag nyligen betalade för jämförbara transaktioner. Vidare kan uppförandet av infrastruktur på investeringsområdet inte betraktas som statligt stöd, eftersom infrastrukturen är gemensam för alla företag som är belägna på detta industriområde och avgifterna, som fastställts så att de täcker kostnaderna, tillämpas objektivt på alla företagen. Infrastruktur som endast kommer ett enskilt företag till godo kommer vidare att betalas uteslutande av det företaget.

(60) Investeringsstödet på 135,630 miljarder lire uppfyller villkoren och stödnivåerna i lag nr 488/92, en av kommissionen godkänd ordning. Detta stöd är således förenligt med den gemensamma marknaden.

(61) Bidraget på 50 miljoner lire per arbetstagare som Enisud kan komma att betala ut till Sangalli innehåller inte inslag av stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, eftersom det inte betalas med hjälp av statliga medel och då valet av bidragsmottagare sker oberoende av de offentliga myndigheterna.

(62) De skattelättnader och nedsättningar av sociala avgifter som de italienska myndigheterna hänvisar till i sin skrivelse av den 6 maj 1999 utgör däremot stöd som inte omfattas av beslut 95/455/EG. Dessa stöd är avsedda att kumuleras med stöden enligt lag nr 488/92, eftersom det är fråga om stöd som är knutna till nyinvesteringar och som ges till företag som är etablerade i regioner enligt artikel 87.3 a. Eftersom stödnivån för de sistnämnda stöden motsvarar de högsta tillåtna stödnivåerna för den stödberättigade regionen i fråga, skulle kumuleringen med stöd i form av skattelättnader och nedsättningar av sociala avgifter medföra att de av kommissionen godkända stödtaken överskreds, vilket i sin tur skulle leda till att dessa stöd är oförenliga. De italienska myndigheterna får därför inte bevilja Sangalli de nämnda stöden.

(63) Kommissionen konstaterar på grundval av uppgifterna från de italienska myndigheterna att inget statligt stöd har betalats ut till det stödmottagande företaget i avvaktan på det slutliga beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Agricoltura SpA:s försäljning av mark till Sangalli Manfredonia Vetro Srl, uppförandet av gemensam infrastruktur på investeringsområdet och det bidrag som Enisud SpA skall betala till Sangalli Manfredonia Vetro Srl för varje arbetstagare som redan är anställd av ENI-koncernen som anställs av Sangalli Manfredonia Vetro omfattas inte av tillämpningsområdet för artikel 87.1 i fördraget.

Artikel 2

Det stöd som Italien har beviljat Sangalli Manfredonia Vetro Srl till ett belopp av 135,630 miljarder lire är förenligt med lag nr 488 av den 19 december 1992, som utgör en av kommissionen godkänd ordning för regionalstöd.

Artikel 3

Italien får inte bevilja Sangalli Manfredonia Vetro Srl skattelättnader eller nedsättningar av sociala avgifter, eftersom sådana åtgärder inte ingår i en av kommissionen godkänd stödordning och då de utgör stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 4

Italien skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen